

w niej fachowo wykształconego nauczyciela, mającego na celu niesienie oświaty między najszerze masę.

Z początkiem bieżącego roku szkolnego otwarto w Sosnowcu rządowe Seminarium Nauczycielskie męskie, które oddano pod kierownictwo wybitnej siły pedagogicznej, dyrektora W. Mazura. Ze u nas nie brak chętnych do poświęcenia się pięknemu choć

czonych Włoch. W dniu tym przyjął papież Benedykt w ogrodach watykańskich w grocie Matki Boskiej z Lourdes, delegację katolickiej młodzieży włoskiej, która przybyła celem złożenia mu hołdu i wzięcia udziału w piętnastej rocznicy ufundowania przez papieża francuskiego tejże groty, naśladującej wiernie groty w Lourdes. Młodzież przybyła ze sztandarami o kolorach narodowych w bardzo znacznej liczbie.

Powrót teatru do kościoła.

Tak, jak pierwszych zaczątków naszego dramatu szukać należy w kościele, w urządzanych tamże misteryach na przykład z okazji uroczystości Bożego Narodzenia i łączących się z nimi dyalogach, tak też i dalszy jego ciąg łączy się znów z kościołem. W Salzburgu chwycono się bardzo skutecznego

Koronacja statuy cudownej Matki Boskiej w Brukseli: Procesja z cudowną statua z kościoła św. Mikołaja do kościoła św. Guduli.

Koronacja statuy cudownej Matki Boskiej w Brukseli: Kardynał Mercier dokonuje aktu koronacji na Placu Ratuszowym.

znużeniu stanowi nauczycielskiemu, świadczy fakt, że do nowo powstałego zał. du zgłosiło się przeszło stu uczniów, co daje nadzieję, że nowa placówka oświatowa w krótkim czasie zgromadzi jeszcze liczniejszą rzeszę przyszłych wychowawców młodego pokolenia, a pod umiejętnym kierownictwem stanie na poziomie pierwszorzędných zakładów naukowych.

Zbliżenie między Watykanem a Kwiryntem.

(Do ilustracji na str. 4).

Pół wieku przeszło mi'a od chwili wkroczenia wojsk piemonckich do Rzymu i zjednoczenia Włoch pod berłem dynastji sabaudzkiej. Na znak protestu przeciw zamachowi na Państwo Kościelne ówczesny papież, Pius IX., zamknął się jako dobrowolny więzień w Watykanie, stosunki pomiędzy rządem włoskim a Kurją papieską zupełnie zerwano, a polityce tej, szkodliwej dla obu stron, pozostali wierni wszyscy następcy Piusa, aż do obecnego papieża Benedykta XV. Watykan został wyłączony z obszaru ziem włoskich, stanowiąc resztkę dawnego Państwa Kościelnego.

Obecnie stosunki pomiędzy Watykanem a Kwiryntem zaczynają się poprawiać i nie jest wykluczonem, że dojdzie do porozumienia, do którego dążą obie strony. Świadczyłyby o tem powierzenie temi ministrami wyznań i oświecenia w nowym gabinecie włoskim jednemu z najwybitniejszych przedstawicieli stronnictwa katolickiego. Wspominają też o projekcie zwiększenia terytorium watykańskiego sąsiednimi obszarami, które nadal pozostałyby eksterytorjalnymi, wraz z innymi posiadłościami papieskimi, wzamian za to papież miałby uznać oficjalnie rząd włoski i zerwać z dotychczasową polityką swych poprzedników.

O próbach zbliżenia świadczą także i inne, na pozór drobne okoliczności, nie pozbawione przecież głębszego politycznego znaczenia. Oto w dniu 4. września b. r. pojawiły się po raz pierwszy od lat pięćdziesięciu w obrębie Watykanu narodowe sztandary Zjedno-

Do przybyłych przemówił w gorących słowach z tronu ustawionego w grocie, obok statuy Matki Boskiej, papież Benedykt, otoczony swym dworem.

Zdążająca do Watykanu młodzież katolicka narażona była podczas pochodu na zaczepki ze strony jednostek z pośród tłumu, odnoszących się wrogo do sfery watykańskiej.

Po przyjęciu w Watykanie udała się młodzież na Plac Wenecki, celem złożenia wieńców u stóp pomnika twórcy Zjednoczonych Włoch, Wiktora Emanuela, aby w ten sposób obok swych uczuć katolickich zmanifestować także i narodowe, na dowód, że można być wierzącym katolikiem a równo cześnie i gorącym patriotą włoskim.

środku, mającego na celu spopularyzowanie między tamtejszą religijną ludnością sztuk teatralnych treści umoralniającej i pouczającej. Oto pod gołębim niebem na scenie, urządzonej na ostatnim podejściu schodów wiodących do tamtejszej katedry rozgrywają się przed oczyma widza sceny z życia i przeszłości, wysoce interesujące każdego, tak inteligentnego, jak i prostaczka. Przedstawienia te spotkały się z bardzo żywym i życzliwym przyjęciem ludności, tak miejscowej, jak i okolicznej, nawet z odległych stron przybywają ciekawi, aby na niezwyklej scenie ujrzeć „Fausta“, „Bogatego człowieka“, Straussowskiego „Kawalera z różami“ lub „Kobietę bez skazy“ itd. Napływ ludu z każdym dniem się zwiększa.

Powrót teatru do Kościoła: Scena teatralna na schodach katedry salzburskiej podczas przedstawienia, wobec tłumów zalegających plac.